

σελ. 226 ἀρ. 12)·

γ') 8 τῆς Ἐρέσου ὁ Δαυίδ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Τεργέστης «Νέα Ἡμέρα»¹ 1904 ἀρ. 1565·

δ') 2 τῆς Ἐρέσου ὁ Δαυίδ ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρα» 1905 ἀρ. 1605·

ε') 2 τῆς Μυτιλήνης ὁ U. von Wilamowitz-Möllendorff καὶ ὁ F. Hiller von Gärtringen ἐν AM 1905, 141-143 (ἡ ἐν σελ. 144 ὡς ἀνεκδοτος συγκατακαχωρισμένη τρίτη Μυτιλήνης ἐπιγραφή προεξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ Συμπληρώματι ἀρ. 11 καὶ ἀρ. 23)·

Ϝ') 9 τῆς Μυτιλήνης, 2 τῆς Θερμῆς καὶ 1 τοῦ Λισθορίου ἐγὼ ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρα» 1908 ἀρ. 1738 (ἐν ᾧ τόπω καὶ διορθώσεις, κατὰ τὸ ἐμὸν ἔκτυπον, εἰς τὴν ἐτέραν τῶν ἐν ἀρ. ε' μνημονευθεισῶν ἐπιγραφῶν κατεχώρισα)·

ζ') 3 τῆς Ἐρέσου, 2 τῆς Μυτιλήνης καὶ 1 τῆς Γέρας ὁ Δαυίδ ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρα» 1908 ἀρ. 1768 (ἐν ᾧ τόπω καὶ ἐπηνώρθωσεν ὁ ἐκδότης ἐτέραν τῆς Γέρας ἐπιγραφὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀλθανοῦ ἐν τῇ «Ἀρμονία» τῆς Σμύρνης ἐκδεδομένην)·

η') 6 τῆς Ἐρέσου, 3 τῆς Μυτιλήνης καὶ 1 τῆς Θερμῆς ὁ Δαυίδ ἐν τῷ φυλλαδίῳ αὐτοῦ «Ἀνεκδοτοι ἐπιγραφαὶ Λέσβου» 1913 (ἐν Μυτιλήνῃ), (ἐν ᾧ τόπω καὶ ἐπηνώρθωσεν ὁ ἐκδότης τετάρτην τῆς Μυτιλήνης ἐπιγραφὴν προεκδεδομένην)·

θ) τὴν πρώτην τῶν τῆς Ἐρέσου ἐν ἡ' ἐγὼ ἐν τῷ φυλλαδίῳ «Ρόδος καὶ Λέσβος κατὰ ψήφισμα τοῦ γ' αἰῶνος νεοφανὲς ἐν Ἐρέσῳ, ἀναγινωσκόμενον καὶ ἐρμηνευόμενον» 1913 (ἐν Ἀθήναις).

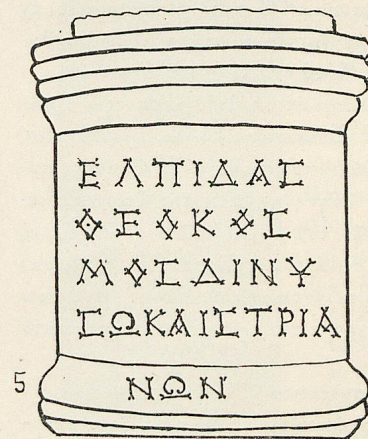
Ἐν τῷ Συντάγματι τοῦ Paton κεῖνται τῆς ὄλης Λέσβου ἐπιγραφαὶ 582 αἰ πᾶσαι, ἐν τῷ ἐμῷ Συμπληρώματι 44, ἐν τοῖς ἀναγραφείσιν ἄλλοις ἐκδόσεως τόποις (καὶ ἐν τῷ 1 ὑποσημ. σελ. 220) 47=673. Ταύταις προσθεῖς τὰς ὑπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀνακοινουμένας ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς 9, 6 μὲν τῆς Μυτιλήνης (τὰς 4 κατ' ἀντίγραφα προσφιλοῦς μαθητοῦ μου, τοῦ **), 1 δὲ τοῦ Ἐπάνω Πυργιοῦ καὶ 1 τῆς Σουράδας καὶ 1 τῶν Μιστεγγῶν (κατ' ἀντίγραφα τοῦ φίλου Μ. Στεφανίδου) ἔξεις ἐπιγραφὰς τῆς νήσου μέχρι τοῦ νῦν χρόνου ἡμῖν γνωστὰς γενομένας 682 τὰς συμπάσας.

¹ Τὰς ἐν τῇ «Ν. Ἡμέρα» γ', δ', Ϝ' καὶ ζ' κειμένας ἐπιγραφὰς εὑρίσκεις ἐν ἰδίῳι φυλλαδίῳι μετατετυπωμένας.

Εἶναι περιττὸν νὰ ῥηθῆι ὅτι τῶν ἐπιγραφῶν, ὅσαι ἐκρύπτοντο ἐν τοῖς κόλποις τῆς Λεσβίας γῆς, τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὸ φῶς ἡμῖν ἀνεδόθη κατὰ τύχην, ἀφοῦ μέχρι τοῦ νῦν χρόνου οὐδεμία ἀνασκαφὴ ἢ ἄλλη τις συστηματικὴ ἔρευνα λόγου ἀξία ἐγένετο, ὅπως ἀποκαλυφθῆι ὁ ἔτι κρυπτόμενος πολλῶ μείζων καὶ πολυτιμότερος ἐπιγραφικὸς τῆς νήσου θησαυρός. Ποῦ δὲ ἰδίᾳ τῆς πόλεως Μυτιλήνης κεῖται οὗτος, τοῦτο διὰ μακρῶν ἐξέθηκα ἐν σελ. IX-XI τοῦ Συμπληρώματος· ἐκ τῶν ἐκεῖ εἰρημέων μοι δοκιμώτατος ὀρμηθεὶς ἐπιγραφολόγος, ὁ W. Larfeld, ἔγραψεν ἐν τῇ Berl. philol. Wochenschrift 1901 1168 τὰ ἐξῆς: «... bei deren [τὸ ἐμὸν Συμπλήρωμα λέγει, = Schrift] Studium sich schwerlich der Wunsch unterdrücken lässt dass... namentlich die zur Zeit noch unüberwindlich scheinenden Schwierigkeiten, die sich einer planmässigen Durchforschung des lesbischen Eilandes entgegenstellen, in absehbarer Zukunft schwinden mögen».

Τοῦ Θεοῦ τῇ εὐδοσίᾳ καὶ τῶν Ἑλληνίδων Μουσῶν τῇ εὐνοσίᾳ οὐδεμία τῶν ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας πολλῶν καὶ παντοίων δυσχερειῶν κωλύει νῦν τὴν ἀνασκαφὴν καὶ τὴν ἄλλην ἔρευναν, ἑαυτὸν δὲ μάλιστα δύναται νὰ τιμήσῃ ὁ φιλότιμος τῶν πλουσίων Μυτιληναίων δῆμος, ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐγειρήι ἐκ τοῦ μακροῦ ὕπνου τὸν κοιμώμενον τοῦ προγοικοῦ ἐκείνου δῆμου Ἑλληνισμόν.

1.

Εἰκὼν 1. Βάθρον.

(Αἱ εἰκόνες ἐγένοντο ἐκ χειρογράφων εἰκασμάτων.)

Ἐλιπιδᾶς
Θεόκοσ-
μος Δινύ-
σφ Καῖστρια-
5 νῶν.